

Voorts is een woord van erkentelijkheid op zijn plaats voor de activiteit van het Gemeentebestuur betreffende het behoud van Oud Delfshaven, waaromtrent reeds kort na de oprichting van het Genootschap in 1948 contact met onze stadsbestuurders werd opgenomen en een door de gemeentearchivaris mr. H. C. Hazewinkel en de bekende architect J. D. Verheul opgesteld rapport werd overhandigd. Een afschrift van dit rapport werd aan alle leden van de huidige gemeentelijke Delfshavencommissie verstrekt. Tenslotte worde nog vermeld dat gestreefd wordt naar restauratie van de kasteelruïne op de begraafplaats te Hillegersberg. Het betreft hier de laatst bestaande kasteelruïne van dit bijzondere type in de omgeving van Rotterdam.

Op verzoek van het Nederlands Comité voor Geschiedkundige Wetenschappen werd door het Genootschap in verband met het overlijden van de heer Hazewinkel als nieuwe vertegenwoordiger aangewezen ons bestuurslid prof. dr. P. W. Klein.

De voorzitter van ons Genootschap mr. W. F. Lichtenauer en de bestuursleden drs. E. van Gulik en C. J. du Ry van Beest Holle hadden zitting in het gemeentelijk Erasmuscomité dat zich bezighoudt met de voorbereiding van de Erasmusherdenking in 1969, waarin ons Genootschap een bescheiden rol zal spelen.

Ook in het verslagjaar ontving het bestuur vele uitnodigingen tot het bijwonen van bijeenkomsten en manifestaties. Zo was het bestuur o.m. vertegenwoordigd bij de Thanksgiving Day Service op 28 november 1968 in the Pilgrim Fathers' Church te Delfshaven, bij de opening van de tentoonstelling 'Kost en Moeite', gehouden ter gelegenheid van het 11de lustrum der Nederlandse Economische Hogeschool en bij de 'Dag voor de Kunst', welke door de wethouder van Kunstzaken op zaterdag 9 november in De Doelen werd belegd.

Aan het einde van dit verslag gekomen en het jaar 1968 nog eens overziende mag van een goed Genootschapsjaar worden gesproken. Belangstelling voor bijeenkomsten en werk van het Genootschap was in ruime mate aanwezig en maakt het vervullen van de specifieke taak op vreugdevolle wijze mogelijk. In onze 'nuchtere' stad, door de gebeurtenissen in het verleden zozeer ontdaan van tastbare herinneringen, is aandacht voor hetgeen achter ons ligt misschien nog meer dan elders geboden, want door degenen die ons voorgingen werd de basis gelegd, waarop de mens